

ΕΤΟΣ 70όν

20 Μαρτίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3590)

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Είναι πολλές καί απόλυτα άνθρωπινες οί στιγμές πού μάθαμε από τούς γονεῖς καί τούς παπποῦδες μας νά λέμε «τήν ὑγεία μας νά ἔχουμε καί ὅλα γίνονται», παρακαλώντας τόν Θεό νά εὐλογήσει τήν ἔκφραση τῶν χειλέων ἀλλά καί τῶν καρδιῶν μας. Ἀσφαλῶς εἶναι μιά φιλοσοφημένη καί ἀληθῆς διαπίστωση καί εὐχή συνάμα· μιά εὐχή πού γιά τόν ἄνθρωπο, καί μάλιστα τόν πιστό, σημαίνει τήν ἀναγνώριση τοῦ καλοῦ μας Θεοῦ ὡς πηγῆς τῆς ζωῆς, ὡς Κυρίου καί ἀρχηγοῦ τῆς ζωῆς, ὡς χορηγοῦ τοῦ πολύτιμου αὐτοῦ ἀγαθοῦ, στό ὁποῖο καλεῖ ὡς συνδημιουργό κατὰ τήν ἀπόλυτη σοφία του τόν ἄνθρωπο.

Ἡ ἐργασία τοῦ καθ' ὁμοίωσιν

Οἱ λίγες ἢ περισσότερες δεκαετίες τῆς ζωῆς μας εἶναι ὁ χρόνος πού ὁ Θεός οἰκονομεῖ γιά τή σωτηρία μας νά ἐργασθεῖ ὁ ἄνθρωπος τό καθ' ὁμοίωσιν, νά ἀγωνισθεῖ μέ τήν χάρη του νά τοῦ μοιάσει, νά γίνει καί ἐκεῖνος ἕνας θεός κατὰ χάριν. Ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζοντας ὅτι τό δῶρο αὐτό τῆς ζωῆς δέν μπορεῖ καί δέν πρέπει νά εἶναι αὐτοσκοπός, πάντοτε εὐχεται καί διδάσκει περί τῆς «ἐν Χριστῷ ζωῆς». Ἡ συμμετοχή στή θεία Εὐχαριστία, ἡ θέαση τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ στό πρόσωπο κάθε ἐμπερίστατου ἀδελφοῦ, ἡ συμμετοχή στή θεία λατρεία, ἡ προσευχή, κοινῇ καί ἰδιωτικῇ, ἡ μελέτη τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τῆς διδασκαλίας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, χριστοποιοῦν τόν ἄνθρωπο, τόν βοηθοῦν νά θυμᾶται τή θεία καταγωγή καί τήν οὐράνια πατρίδα του, νοηματοδοτοῦν πνευματικά τόν ὅσο χρόνο τῆς ζωῆς του.

Σπατάλη ἢ αὐξηση τῆς ζωῆς;

Ὅλες οἱ ἐπιστημονικές ἀνακαλύψεις, ἡ πρόοδος τῆς κοινωνίας, ἡ καλλιέργεια τῆς εἰρήνης σέ ὅλες τίς γωνιές τοῦ πλανήτη, ἡ περιφρού-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. β' 1-12)

«Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν»

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, εἰσῆλθε πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθηήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτως οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἔστιν ἐνκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

ρηση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς οἰκουμένης, ὁ ἀγώνας κατὰ τῆς βίας καὶ τῶν διακρίσεων, ἡ ἀναγνώριση καὶ διαφύλαξη τῆς δημιουργίας ὡς ἀναντικατάστατου δώρου τοῦ Θεοῦ, συνυφαίνονται στοὺς αἰῶνες μέ τὴν προσπάθεια τῆς ζωῆς πολλῶν ἀνθρώπων στό διάβα τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας· τῆς ζωῆς τοῦ ἐνός πού χτίζει σέ ἀδιάρρηκτο σύνδεσμο ἀγάπης μέ τὴ ζωὴ καὶ γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου ἕνα ἀνυπολόγιστης ἀξίας οἰκοδόμημα παγκόσμιου πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπιᾶς. Ἔτσι ὁ κόσμος πλουτίζει καὶ ἐμπλουτίζεται, ἔτσι ἡ ζωὴ ἀποκτᾷ οὐσίαν πέρα ἀπὸ τό παρόν, τό παρελθόν καὶ τό μέλλον. Ἀντίθετα, μιά ζωὴ ἐγωκεντρικὴ καταστρέφει ὅ,τι καλὸ οἱ ἄλλοι τῆς κληροδοτοῦν, γεννᾷ κακία, ἐγκλήματα, πολέμους, βία, ὀλεθρο, καταστροφή· μιά τέτοια ζωὴ, προβληματικὴ καὶ χωρισμένη δυστυχῶς ἀπὸ τὸν Χριστό, βυθίζεται ἡθελημένα στό σκοτάδι καὶ ἀρνεῖται μανιωδῶς νά λάβει «φῶς ἐκ φωτός» τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπὸ αὐτό τό πνεῦμα ἐμφορούμενη ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία παρέχει σή-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς πάλι στήν Καπερναοῦμ καί ἀκούσθηκε ὅτι μένει σέ κάποιο σπίτι. Ἀμέσως συγκεντρώθηκε πολὺς κόσμος, ὥστε νά μὴν τοὺς χωράει οὔτε ὁ χῶρος μπροστά ἀπὸ τή θύρα, καί τοὺς κήρυττε τόν λόγο. Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτόν κάποιοι πού τοῦ ἔφεραν ἕναν παράλυτο, τόν ὁποῖο τόν βάσταζαν τέσσερις. Καί ἐπειδὴ δέν μπορούσαν νά τόν πλησιάσουν ἐξαιτίας τοῦ πλήθους, ἀφαίρεσαν τή στέγη στό σημεῖο πού ἦταν ὁ Ἰησοῦς· ἀφοῦ ἔκαναν ἕνα ἄνοιγμα, κατέβασαν τὸ κρεβάτι, ἐπάνω στό ὁποῖο ἦταν ξαπλωμένος ὁ παράλυτος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὴν πίστη τους, λέγει στὸν παράλυτο: Τέκνον μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι κάθονταν καί σκέφτονταν μέσα τους: Γιατί αὐτὸς βλασφημεῖ τὸν Θεὸ κατ' αὐτόν τὸν τρόπο; Ποίος μπορεῖ νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες, παρὰ μόνο ἕνας, ὁ Θεός; Ἀμέσως κατάλαβε ὁ Ἰησοῦς μέσα του ὅτι αὐτὰ σκέπτονται αὐτοὶ μέσα τους καί τοὺς εἶπε: Γιατί κάνετε αὐτές τίς σκέψεις μέσα σας; Τί εἶναι εὐκολότερο, νά πῶ στὸν παράλυτο, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου, ἢ νά τοῦ πῶ, σήκω καί πάρε τὸ κρεβάτι σου καί βάδιζε; Γιά νά δεῖτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει τὴν ἐξουσία νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες ἐπάνω στή γῆ, λέγει στὸν παράλυτο: Σοῦ λέγω, σήκω καί πάρε τὸ κρεβάτι σου καί πήγαινε στό σπίτι σου. Ἀμέσως σηκώθηκε καί ἀφοῦ πήρε τὸ κρεβάτι βγήκε ἔξω μπροστά σέ ὅλους, ὥστε ὅλοι νά ἐκπλήσσονται καί νά δοξάζουν τὸν Θεὸ καί νά λέγουν: Ποτέ δέν εἶδαμε τέτοια πράγματα.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μερα ὡς πρότυπο ἀληθινῆς ζωῆς τὸν ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ· ἕναν μεγάλο ἱεράρχη πού, μολονότι κατατάσσεται στὴ χορεία τῶν νεωτέρων ἁγίων, εἶναι συνάμα ισόκυρος τῶν ἀρχαίων μεγάλων Πατέρων καί οἰκουμενικῶν Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ζωὴ του, ἡ διδασκαλία του, τὰ συγγράμματά του, ἡ πνοὴ καί ἡ σκέψη του συναποτελοῦν πραγματεία ἐμπειρική περὶ τῆς «ἐν Χριστῷ ζωῆς». «Κύριε, φώτισόν μου τὸ σκότος» ἦταν ἡ μόνιμη προσευχή του, ἀλλὰ καί ἡ εὐσύννοπη ἱερά παρακαταθήκη του γιὰ ὅλους τοὺς ἀγωνιστές Χριστιανούς.

Ἀνάλογο ὑπόδειγμα ζωῆς προβάλλεται ἄλλωστε καί στὴ σημερινή περικοπὴ ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Μάρκου, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Χριστὸς προσφέρεται ὡς φῶς τοῦ κόσμου στὰ σκοτάδια τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Τέσσερις ἄνθρωποι ἀξιοποιοῦν τὸ δῶρο τῆς δικῆς τους ζωῆς γιὰ νά διακονήσουν ἕναν ἄνθρωπο πού στερεῖται τὴν εὐεξία καί τὴν εὐρωστία τῶν μελῶν τοῦ σώματός του. Ἐργαζόμενοι στήν καλοσύνη καί στήν ἀνθρωπιά, πού δίνουν κατεξοχὴν ἀξία στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἐπνοοῦν ἕνα εὐρηματικό τέχνασμα γιὰ νά φέρουν τὸν ἀσθενὴ ἐνώπιον τοῦ Ζωοδότου. Ὁ Χριστὸς, λέγοντας πρὸς αὐτόν ὅτι συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες

20 Μαρτίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)
«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα
ἀναιρεθέντων Πατέρων († 796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστ.: Ἑβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγ.: Μάρκ. β΄ 1-12.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Μαρτίου, Γ΄ Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).
Ἀπόστολος: Ἑβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η΄ 34 - θ΄ 1.

του, κάνει σαφή διακήρυξη γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ ὁ ἴδιος προσφέρει. Τό κήρυγ-
μά του γίνεται δεκτό ἀπὸ τὸν ἀσθενή καὶ ἀπὸ τὸν ἀπλό λαό, ὅχι ὅμως
ἀπὸ τοὺς τυπολάτρες Φαρισαίους καὶ Γραμματεῖς, ποὺ ἐμμένουν στὸ
σκοτάδι τῶν ἐπιλογῶν τους. Ὡς προσέξουμε λοιπὸν ιδιαίτερα καὶ ἐπικα-
λούμενοι τὴν πρεσβεία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἅς εὐχηθοῦμε στὸν Κύριο
νά φωτίσει τὸ σκοτάδι μας στὴν πορεία πρὸς τὸ Ἅγιο Πάσχα. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ὁ. Α.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὴν
πνευματικὴ χαρὰ καὶ τὴν τιμὴ νὰ Σᾶς προσκαλέσει στὴν τελετὴ
ὑποδοχῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἀρχιεπισκό-
που Μύρων τῆς Λυκίας, ποὺ θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴ Β΄ τῶν Νη-
στειῶν 20 Μαρτίου, ὥρα 6η ἀπογευματινὴ, στὸν Ἱερό Προσκυνη-
ματικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς
(Λεωφ. Ἐλευθ. Βενιζέλου 42).

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Αγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν
ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr